

ಭಾರತ ಹಾಕಿ ತಂಡದ ಮಿಡ್ ಫೀಲ್ಡರ್ ಸರ್ದಾರ್ ಸಿಂಗ್ ಆಟದ ವೈಖರಿಯ ಒಂದು ನೋಟ

ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. 2014ರಲ್ಲಿ ನೆದರ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್‌ನ ಹೇಗ್‌ನಲ್ಲಿ 9ನೇ ಸ್ಥಾನ, ಅದಕ್ಕೂ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ದೆಹಲಿಯಲ್ಲೇ 8ನೇ ಸ್ಥಾನ, 2006ರಲ್ಲಿ ಜರ್ಮನಿಯಲ್ಲಿ 11ನೇ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದದ್ದು ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ. 2012ರ ಲಂಡನ್ ಒಲಿಂಪಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ 12ನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾರತದ ಹಾಕಿ ಪುರುಷರು 2016ರ ರಿಯೋ ಒಲಿಂಪಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ 8ನೇ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಜಿಗಿದದ್ದು ತುಸು ನೆಮ್ಮದಿಯ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಡಬಹುದಾದ ವಿಷಯವೇ ಹೌದು.

ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಆಗ ಭಾರತ ಪುರುಷರ ಹಾಕಿ ತಂಡದ ಕೋಚ್ ಆಗಿದ್ದ ಮೈಕಲ್ ನಾಬ್ಸ್ 'ಭಾರತೀಯ ತಂಡ ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಯಾಕೆ ಇಳಿಯಿತು' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರಕಾರ, ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಭಾರತ ತಂಡ ತನ್ನ ಹಳೆಯ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. 2011ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇಂಡಿಯನ್-ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯನ್ ಶೈಲಿಯ ದಾಳಿಕೋರ ಆಟವನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಪಂದ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ ಕೆಲವು ಪತ್ರಕರ್ತರು ಬರೆದಿದ್ದರು.

ತಂಡದ ಆಟಗಾರರನ್ನೂ ಪ್ರಯೋಗಪಶುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬ ಆರೋಪ ಕೂಡ ಆಗಿ ಕೇಳಿಬಂದಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಇದರ ದನಿ ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದು ಏಷ್ಯನ್ ಚಾಂಪಿಯನ್ಸ್ ಟ್ರೋಫಿಗೆ ತಂಡವನ್ನು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದಾಗ. ಎಸ್.ವಿ. ಸುನಿಲ್ ಹಾಗೂ ರೂಪಿಂದರ್ ಪಾಲ್ ಸಿಂಗ್ ಇಬ್ಬರೂ ಅನುಭವಿ ಆಟಗಾರರಿಗೆ 'ವಿಶ್ರಾಂತಿ ನೀಡಲಾಗಿದೆ' ಎಂಬ ಆಯ್ಕೆದಾರರ ಸಬೂಬನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಕೂಡ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ್ದವು. ತಂಡದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಏಳು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಸೃಜನಶೀಲ ಆಟಗಾರ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಸುನಿಲ್ ವೈಖರಿಯ ಕುರಿತೇ ವಿಮರ್ಶೆಗಳೂ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದವು.

'ಪವರ್ ಗೇಮ್' ಕಾಲ

ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ನಿಂತ ಆಟಗಾರರಿಗೆ ಪಾಸ್ ನೀಡುತ್ತಾ ಸಾಗುವುದು, ಬಲಾಢ್ಯ

ಮಿಡ್‌ಫೀಲ್ಡ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಡುವುದು ಭಾರತದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಹಾಕಿ ಆಟದ ತಂತ್ರ. ಇದನ್ನು ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ತಂತ್ರ ಎಂದು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ, ನೆದರ್‌ಲ್ಯಾಂಡ್ಸ್, ಅರ್ಜೆಂಟಿನಾ, ಬೆಲ್ಜಿಯಂ ತರಹದ ಈ ಕಾಲದ ಬಲಿಷ್ಠ ತಂಡಗಳು 'ಪವರ್ ಗೇಮ್' ಆಡುತ್ತಿವೆ. ಟರ್ನಾ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಚೆಂಡನ್ನು ದೂರಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ, ಕಡಿಮೆ ಡ್ರಿಬಲ್ ಮಾಡಿ ಆದಷ್ಟು ಗೋಲುಪೆಟ್ಟಿಗೆಯತ್ತ ಧಾವಿಸುವ ದಾಳಿಕೋರ ಆಟವಿದು.

ಭಾರತವೂ ಕಳೆದ ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಮಾದರಿಯ 'ಪವರ್ ಗೇಮ್' ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಂತದಲ್ಲೇ ಹಲವು ಬಾರಿ ಮುಗ್ಧರಿಸಿದೆ ಎಂದೂ ಕೆಲವರು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ. 'ಪವರ್ ಗೇಮ್' ಆಡಲು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ದೇಹಾಕಾರ ಯುರೋಪ್ ಹಾಗೂ ಲ್ಯಾಟಿನ್ ಅಮೆರಿಕದ ಆಟಗಾರರಿಗೆ ಇರುವಷ್ಟು ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ವಿಷ್ಣುವಲ್ಲೂ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು

ದಕ್ಷಿಣ ಕೊರಿಯಾದವರು ಭಾರತದ ಆಟಗಾರರಂತೆಯೇ 'ಶಾರ್ಟ್ ಪಾಸ್'ಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾ ಆಟದ ವರಸೆ ಕಲಿತವರು. ನೋಡ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಜಪಾನ್ ಕೂಡ ಅದೇ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿತು. ಈಗ ಮಲೇಷ್ಯಾ ಆಟಗಾರರನ್ನೂ ಉಪೇಕ್ಷಿಸುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಧನರಾಜ್ ಓಳ್ವೆ ತರಹದ ಆಟಗಾರರಿಗೆ ಇದ್ದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಟರ್ನಾಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಜಾಣ್ಮೆಯನ್ನು ಆ ತಂಡದ ಆಟಗಾರರು ಕಲಿತುಕೊಂಡರು.

ಇವೆಲ್ಲ ಟೀಕೆಗಳು ಏನೇ ಇದ್ದರೂ ಭಾರತದ ಪುರುಷರ ಹಾಕಿ ತಂಡದ ಪುನರುತ್ಥಾನ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ 2014ರ ನಂತರ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ಸುಧಾರಣೆಯೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಆಟವನ್ನೂ ಬಾಕಿ ಇದೆ. ಈ ಬಾರಿಯ ವಿಶ್ವಕಪ್ ಅಂಗಳ ಭಾರತದ ಹಾಕಿ ಭವಿಷ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕುತೂಹಲಕರವಾದುದು.